

Izhaja vsako soboto ob 6. uri zvečer.

Prodaja se v tistih tržaskih tobakarnah kakor „Edinost“ po 2 kr. odtis.

Naročniki „Edinosti“ dobivajo to prilogo vse leto, ako priložijo naročnini za „Edinost“ še 1 gld.

NOVIČAR

Cene oglasov v „Novičarju“ so: za pet- in šest-kr., za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obsegalo navadnih vrstic. Poslana, javne zahvale, osmrtnice in domači oglasi, po pogodbi.

Frankovana pisma in rokopise je pošiljati vredništvu „Edinosti“. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Kake lastnosti naj spremeljajo mater v življenji?

Spisal Rudolf Dolenc.

Kako častna, kako imenitna, kako velicega pomena je beseda mati! Kako imenitna in sveta so še le dolžnosti, katere so materi izvršiti, če hoče vredna biti tega toli lepega, toli častitljivega imena!

Prva in glavna lastnost, katere spremeljaj pravo mater po trnjevi poti v solzni tej dolini je gotovo strah bozji.

Srečna družina, srečni nedolžni otročki, kateri opazajo pri ljubljeni mamici to lepo lastnost. Srečna pa tudi mati, ki vidi pri svojih, da so dušno in telesno zdravi. Ogibljejo se vsega, kar bi mater spravilo ob veljavo. To pa store radi resnične ljubezni do nje. Kaka nesreča za vso družino pa je, da ona, ki nosi ime materino, ne spoznava pri nobeni priliki Onega, ki oživlja in vlada vse!

Tesno spojena s to lastnostjo mora biti pobožnost.

Pobožna mati skrbi, da se nedolžni otroci navajajo sklepeti ročice, prekrizati se, povzdigovati duha svojega k Bogu zjutraj, opoldne, zvečer, pred jedjo itd.

Otrok se temu privadi, ko odraste mu bo to dolžnost, kajti pregovor veli: „Kar se Janezek nauči, Janez ne opusti“. Pri mnogih materah iskali bi to prevažno lastnost brezvpešno. Temu se premnogokrat prepričajo gospodje učitelji. Kolikokrat in pri kolikih se prigodi, da pridejo šest- in sedemletni otroci v šolo, vedo že marsikaj, kar bi jim ne bilo še vedeti, prekrizati se pa ne znajo — seveda za to so še premajhni! Mati, ki bi morala biti prva učiteljica, zanemari vse in mesto otroka za šolo pripravljati, vznemirja ga s praznim besedičenjem.

Ponižna bodi mati!

Ponižna mati ima navadno ponižne otroke. Napuh, kateri se tako rad vseje in zaredi v otročja srca, ta je oni črv, oni sawopaš, ki odstranjuje ljudi od ljudi, ki oddaljuje otroke od starišev. Vzgleduj se mati nad Večno Resnico, ki pravi: „Jaz sem krotak in iz srca ponižen“. S ponižnostjo je tesno spojena krotkost. Narodni pregovor veli: „Krotko jagnje s esa lahko deset mater, divje še ene ne more.“ Nobenemu človeku ni vedno vse po volji, za to pa ne smemo zdivjati, če nam ni kaj prav.

Sosebno mati, ki zavzema tako častno mesto, ki ti je izročena tako važna naloga, ne vznemirjaj se! Kolikokrat je slišati matere tožiti: „Bog vé, po kom se je ta otrok vrgel, da je tak!“ Več kakor z gotovostjo bi smeli reči: Ti sama si kriva! Kajti zopet nam narodni pregovor (in ti so po večem resnični) veli: „Jabelko ne pade daleč od debla.“ Koliko preprirov, koliko neljubih izrazov odvrne krotka mati v družini. Polno pest dokazov imamo, da je krotka žena spreobrnila še tako zdivjanega moža. Krotka mati vzgaja svoje otročiče tako, da so čast in veselje njeni hiši, ponds očetov. Kako polajšanje je učitelju, če ima opraviti s krotkimi otroci, kaka muka pa so svojeglavni in trmasti paglavci!

Mati bodi usmiljena!

Privajaj otroke svoje biti usmiljenimi. Otroku izroči dari, da jih nese revežu. S tim pridobiš dvojno: otrok tvoj imel

bode sočutje do nesrečnega svojega so-brat, in „Bog ločaj“ so vendar tudi velike vrednosti.

Ne odpravljaj reveža samo z lepo besedo: „Pojte z Bogom!“ Beseda je sicer jako ljubeznjiva, a lačnemu želodcu vendar še to ne zadostuje.

„Imaš dosti, daj obilo; imaš malo, daj malo, a to dobrim srcem“, pravi modri Tobija.

Sama bodi usmiljena, otroci tvoji se bodo tudi temu privadili. Ljubili, spoštovali bodo bližnjega svojega, ptuja nesreča bode njihova žalost, ptuje veselje radost njihova.

Kdor usmiljenje skaže, usmiljenje najde!

S to lastnostjo tesno združuj skrbnost.

Skrbna mati ne bode hodila od hiše do hiše ter tam praznim govoričenjem si kratila čas; otroci doma so pa morda v največji nesnagi, morda v veliki nevarnosti. Zopet imamo brezštevila dokazov, ki jasno pričajo, kaj je vse prevzročila neskrbnost. Vsemogočni dal Ti je dvojne oči. Z enim glej na družino svojo, z drugim na premoženje in na delo svoje. Mož opravljati mora dnevna opravila, da preživi tebe in svoje in ne more vedno paziti na otroke. Zato moraš ti mati bistreje gledati na vse. Tvojemu skrbnemu očesu ne sme uiti nobena reč.

(Konec prih.)

NOVIČAR.

Moravski knez nadškof dr. Kohn nameruje — kakor javlja „Politik“ — udeležiti se zborovanj moravskega deželnega zastopa. V to svrhu ukazal je pripraviti svoj grad v Višavu blizu Brna, kjer nameruje stanovati za časa zasedanja dež. zbora v Brnu.

Pruski princ Henrik mudil se je te dni v Italiji ter se udeležil pomorskih vaj v Speziji.

Državnega zbora stalni obrtni odsek je sredi t. m. dokončal svoja poizvedovanja. Proti koncu je bila zaslišana tudi obrtnica, gospica Adelajda Dvoržak, voditeljica dunajskih delavk. Govorila je prav odločno. Med drugim se je potegnila za 36 urni nedeljski počitek, t. j. od 6. ure v soboto do 6. ure zjutraj v pondeljek, in za volitveno pravico delavk.

Mestna delegacija sklenila je v zadnji svoji seji, da se ne posežejo drevesa pred mestno bolnico, ampak naj se napravi prevdarek, koliko bi stalo, ako se jih odmakne par metrov od poslopja.

Okrajni zdravnik Sv. Ivanskega okraja, dr. Viljem Fonda, preselil se je v hišo št. 202 ulice dello Scoglio.

Iz Gorice se nam piše: Že mnogo se je pisalo o slučaju v Solkanu, bolje rekoč: mnogo pisali so laški lističi, ker „Soča“ in „Rinnovamento“ ne smeta ni črhiniti o tej zadevi. In vendar je stvar zelo zanimiva, posebno za one, kateri ne poznajo naših razmer. Štirje Lahji navlekli so se rebule prav pošteno, čemur je bila posledica, da so se stekli mej seboj. Vse bi bilo ostalo tajno, da niso grozne rane zahtevale zdravniške pomoči. Zdravnik je pa seveda vprašal, od kod prihajajo te

rane in v veliki zadregi odgovorilo se mu je: „V Solkanu smo bili napadeni od Slovencev, ali nočemo, da pride stvar na dan“. O dobre duše! Zdravnik je to koj prijavil državnemu pravniku in stvar je prišla v preiskavo. Sveda v Izraelu nastalo je grozno veselje, in zapričela se je stroga preiskava, od najstarejših mož do fantičev od 15 let so morali k zaslišanju. Ako vprašal katerega Solkanca: „Ali ste bili že klicani?“, odgovori ti gotovo: „Seveda smo bili že vsi razun gospoda učitelja in župnika“.

Med svedoki bil je tudi neki krčmar Fon se Solkanske ceste. Pozvan, naj pove krivce, odgovoril je: „Kako naj jih povem, ko jih ne poznam in jih sploh ni bilo“. — Kako pa so bili stepeni? — Kako? — Mej sabo so se potepili, ker so bili pijani. Kajti, ako bi bili oni res napadeni, prišli bi bili gotovo k meni oprat si rane in klicat na pomoč in ne bi šli prate se sami v jarek. Neka ženska trdila je, da jih je slišala, kako so se pomenkovali, da naj stvar skrivna ostane, ker bi bilo grdo, ko bi svet zvedel, da so se rojaki pretepli mej seboj. Sedaj ga imajo! Dobili so pa nekega 17 letnega fanta, kateri ima prst prerezan: torej rano je dobil v tem pretepu. Dva orožnika odvela sta dečka uklenjenega in vsega objokanega k sodišču, kjer je zatrdil, da mu je cirkular na žagi v Solkanu prerezal prst. In komisija se je tudi res prepričala, da je tako. Torej zopet nič! O maledeti questi schiavi!

Izgredi v Pazinu. Dne 18. t. m. priredil je strelski klub v Pazinu — na čelu mu g. c. k. okrajni glavar — večerjo v vrtu restavuranta Karla Mracha. V istem vrtu nahajalo se je tudi neko drugo društvo iz nižjih stanov. V tem poslednjem društvu izustil je nekdo puntarske besede, koje je šul tudi občinski redar. Občinski redar pozval je na to — kakor je bila njegova dolžnost — dotičnika, da zapusti vrt; a vse društvo potegnulo se je za dotičnika, na kar je redar izišel iskat pomoči. Vrnivšega se redarja obsula je na to množica ter mu siloma iztrgala sabljo. Izgrednik je mej tem pobegnil skozi neka druga vrata. Sablja redarjeva se ni več našla. Sedaj menda preiskuje stvar c. k. žendarmerija. Seme avite colture poganja v klasje, a sad bode kisel, zelo kisel, za vse tiste, ki nimajo čiste vesti.

Narodno gasilno društvo v Idriji nabavilo si je prekrasno zastavo iz rdeče svile, umetno vezeno v zlatu in srebru. Vezenje izvršila je z redko, občudovanja vredno potprežljivostjo gospa I. Hlavka, učiteljica umetnega vezanja na obrtni strokovni šoli v Ljubljani.

Božja pot na Sv. Goro. V Gorici se delajo velike priprave za velikansko bodočastenje na Sv. Goro na dan 29. septembra t. l. Tega dne namreč bode sto let, odkar se je slovesno prenesla iz Solkana po osmih letih podoba Matere Božje nazaj na Sv. Goro. To hodočastenje pa se bode vršilo le tedaj, ako je vlada ne prepove z bok strašila — kolere.

Nov most preko Drave začno graditi pri Beljaku, kakor poroča Celovski „Mir“.

Obrtna razstava odprla se je pred nekoliko dnevi v pritličnih dvoranah stare borze. Tržaski obrtniki razstavljajo večinom pohištvo in umetelne cvetlice. Vhod

je prost; zanimivo je ogledati si jo. — Priporočamo našim slovenskim obrtnikom, da stopijo o taci prilikah pred javnost.

Češko-amerikanski „Sokol“ v Novem Yorku priredil je pred kratkim svojim evropskim rojakom, potujočim k razstavi v Chicago, veselico, ki se je kaj lepo obnesla. Koncem oficijelnega dela iste sklenila se je resolucija, v kateri se protestuje proti postopanju avstrijskega konzula v Chicagu, ker je osebno potrgal česke napise v Kolumbiški razstavi. Prepis te resolucije odposlali so navedenemu konzulu in sklenili ob enem, da mu priredijo ameriški Čehi na „češki dan“ razstave v zahvalo — „mačji ofréht“.

Požarne brambe češke. Odbor deželne zveze čeških „ognjegasnih društev“ predložil je nedavno namestništvu ulogo, s katero se je prosilo dovoljenja za vpeljanje narodne noše pri gasilcih. Namestništvo je to vlogo sporazumno z vojaškim poveljništvom odbilo iz nastopnih razgov: 1. Čepice (kape) gasilcev so podobne v barvi čepicam vojne mornarice; 2. orodje podobno je po sliki bolj orožju, kakor li gasilnemu orodju in 3. gledé deželnega grba na čepicah treba je Najvišjega dovoljenja.

Pomiloščeni kaznjenci. Povodom svojega rojstvenega dne popustilo je Nj. Vel. 61 kaznjencem še ostalo kazen. Med pomiloščenimi so 4 v Gradiški, 3 v Koperski, 2 v Ljubljanski, 6 v Mariborski kaznilnici in 2 kazutnici za ženske v Begunjah.

Nesreča v Sv. Križu. 28-letni težak Bartelj Švare porival je v Sv. Križu v kamenolomih nek težak, s kamenjem obložen voz. Kar se voz prevrne in kamenje zasuje nesrečneža. Silni pretres provzročil mu je težka poškodovanja v drobu in zlomil mu nogi. Prenesli so ga v bolnico, kjer pa je v kratkem umrl.

Ubojstvo na ulici. 31-letni Just Lavrenčič iz Sv. Marije Magdalene kraj Trsta, sedaj pri vajah brambovcov, sprl se je večerj popoldne na Riva S. Carlo z branjevko Mario Musizca. Ker jo je baje insultiral, pozvala je Musizca svojega moža, Dominika Musizca, da jo brani. Prepri se je na to pričel seveda mej obema možema in konec vsemu je bil ta, da je Lavrenčič potegnil bodalo ter ga zabol Musizca naravnost v srce. Ta se je mahoma zgrudil na tla — mrtev.

Poskus samomora. 21-letna postrežnica Pierina Baretarovich, bivajoča v ulici de Fin, št. 12, hotela se je usmrtiti s tem, da je izpila nekoliko tekočine, v kateri je bilo raztopljeno nekoliko glav od žveplenk. Hišni ljudje zapazili so še za časa nesrečni čin dekleta ter pozvali zdravnika. Življenja sito Pierino preveli so v bolnico.

Samoubojstvo. V četrtek zastupila se je na protestanskem pokopališču 34letna gēna Elvira Guineberg, stanujoča v ulici Molino grande števil. 9. Pri njej našli so pismo, v katerem izjavlja, da je sita življenja.

Originalno samoubojstvo. V Biharju, blizu Velikega Varadina sestel se je nek Mihalj Sarközy te dni ob 2 uri po polnoči na ulici z nekaterimi znanci. Povpraša jih: „Ali so že kedaj videli kaj tacega?“ — Ko ga radovedno vprašajo: „Kaj pa tacega?“ potegne čudak bliskoma samokros iz žepa in ga sproži v se. Zgrudil se je mrtev med prestrašene znance. Žal da mu niso mogli v njegovo tolažbo odgovoriti, da kaj tacega res še niso videli.

Utonil je v ljudskem kopališču pri sv. Andreju 6½ letni Marij Rossi, sin neke prodajalke zelenjave. Kopal se je v družbi svojih tovarišev. To je velika brezbriznost starišev, da puščajo otroke same v morje.

Zaprli so 34-letnega mizarja Matijo Markoviča iz Ljubljane zaradi nevarnega pretenja. Živel je s svojo ljubimko, Marijo Bukovičovo, lastnico gostilne „Alla città di Zagabria“ v ulici Farneto. Odnesele ji je 150 gld. gotovega denarja iz gostilne, kamor se je vrnil po noči popolnoma pijan, grozil ji, da ji prereže vrat z britvijo. Prestrašena gostilničarka je pobegnila na stopnice, kjer jo je ujel Markovič in jo z britvijo ranil na vratu. Da niso prišli stražarji o pravem času, zaklal bi jo bil. Besnega mizarja so z velikim trudom vkleinili in spravili v zapor.

Zaradi nevarnega pretenja dobil je 21letni Ivan Pavletič iz Pazina 14 mesecev težke ječe. K strogi kazni pripomogla mu je tudi ta okolnost, ker je razgrajal celó pri obravnavi.

Kolera se še vedno širi po Galiciji in po Ogrskem. Tudi iz Nemčije javljajo se posamični slučajji.

Iz Pešte javljajo, da je zasledila policija ponarejalca srebrnih kron in papirnatih bankovcev po 50 gld. V južni Ogrski je skoraj več ponarejenih kron, kakor pa pristnih.

Ogrski službeni list javlja, da so konstatovali središče kolere v Kisvardu-Dombrodu.

Za popravke v šolskih poslopih potroši se: za drž. obrtno šolo 550 gld., za občinske otroške vrte gld. 809/73 in za okoličanske šole gld. 1.378/07.

Ponočna razsvetljava v okolici poverjena je nadaljno leto dnij sedanjim prižigalcem pod starimi pogoji.

Statistika tržaška. Preteklega tedna, t. j. 13. do 19. t. m. porodilo se je v Trstu 118 otrok in to 60 moških in 58 ženskih; 5 bilo je mrtvorojenih. Umrlo je 78 oseb, 35 moških in 43 ženskih. Umrljivost odgovarja razmerju 25.61 na tisoč.

Ponarejalci denarja. Konečna obravnavna proti italijanskim ponarejalcem avstrijskih petdesetakov trajala je v Vidmu (Udine) do srede. V sveti jezi tožili so se obtoženci drug drugemu in tako je prišla resnica na dan. Obsojeni so: Lj. Comesatti in Leonard Tavano vsak na 5letni zapor, 1200 lir globe in zatek na 2letno posebno nadzorstvo; Dom. Secco na 4 leta in 2 meseca zopora, 1000 lir globe in 2 leti nadzorstva; Aleks. Margente pa na 6 mesecev in 20 dnij zopora, 300 lir globe in 1 leto nadzorstva. Vsi skupaj morajo plačati tožbene stroške.

Izgredi v Pragi. Dne 18. junija t. l. bili so veliki izgredi na nekem pokopališču Praškem, pri katerih je bilo ranjenih več stazarjev. Včeraj vršila se je pri deželnem sodišču Praškem razprava proti 15 izgrednikom. 7 izgrednikov je bilo obsojenih na 15 mesecev do 7 dni, 8 pa jih je bilo spoznanih nekrivimi.

Visoka starost. Na Reki umrla je dne 23. t. m. 103 leta stara Marija Baraga, rodona iz Maribora. Stanovala je od svojega detinstva na Reki. Bila je udova 30 let in živela je zadnjih 5 let od milosti grofinje Hedvige Zichy-Wimpffen. Po ljudskem štetju 1890. leta bila je najstarejša na Reki živeča oseba.

Popotnik v zaboju. Te dni došel je v Chicago na razstavo velik zabo. Ko ga odpro, dvigne se iz njega mladenič, držeč v jedni roki ameriško in v drugi avstrijsko zastavo in zakriči s hripavim glasom: „Jaz sem z Dunaja ter Vas vse lepo pozdravljam!“ Misliti si moramo, kako iznenadjeni so bili prisotni. Mladenič prosil je smotko ter tiho sel zopet v zabo. Ko je pokadil smotko, pripovedoval je dogodke čudnega svojega potovanja. Pripovedoval je, da se zove Ignacij Lefko-

vide, star 23 let, rodona z Dunaja, stanujoč v Novem Jorku, 5. ulica, št. 337, Hropenel je ogledati si svetovno razstavo. tako mu je prišlo na pamet, odposlati se kot blago v zaboju na razstavo, kar ga je stalo samo 1 dolar. Vzel si je tudi nekaj hrane seboj, toda žal, ni je mogel vžiti. Vroče solnce segrelo je zabo. Namreč tako, da je nastala v zaboju uprav peklena vročina in je manjkalo le malo, da se siromak ni udušil. Tako je ostal 2 dni in dve noči — od sobote do ponedeljka — brez jedi in pijače onemogel v tem kotlu. Odvedli so ga zatoraj v bolnico, da se okrepi, toda bistrumni mladenič si za sedaj razstave ipak ne bode mogel ogledati, ker ga vtaknejo, koj ko ozdravi, v zapor.

Novi italijanski papirni denar po 1 liru izda državni zaklad v kratkem, ako mogoče še pred septembrom. S tem denarjem hoče država priti v okom pomanjkanju drobiža.

V Napolu štrajkajo kočijaži. Podrli so ulične svetilnice v raznih ulicah in pobili okna in vrata raznih prodajalnic. Napadli so nek omnibus, na katerem je bilo slučajno par orožnikov. Orožniki streljali so iz revolverjev in ubili jednega dečka. Kočijaži so ga nosili v sprevedu na prefekturo. Mnogo je ranjenih in mnogo nemirnežev so pozapri. — Kočijaži ustavili so voznje tudi v Palermu.

Zverjad v Indiji. Glavni komisar angleških osrednjih indijskih pokrajin objavil je nedavno letno poročilo o zverjadi, ki je bila ubita 1892. leta. Izkazanih je: 374 tigrov, 442 panterjev, 331 medvedov, 85 volkov in neštivilno manjših deročih živali. Poginilo je istega leta po zverjadi 317 oseb, preko 1000 pa jih je umrlo za strupenim kačjim pikom. — Res prijetna dežela to!

Rusifikacija Poljakov. Iz Varšave poročajo, da je dobila poljska cenzura ukaz, po katerem morajo od prihodnjega leta naprej začeti vsi poljski koledarji takó kakor pravoslavni z novim letom dne 13. januarja. Tekst morajo imeti najprvo ruski, potem poljski. Knjižničarji pritožili so se proti tej naredbi v Peterburg, toda brezuspešno.

Poziv! Oni člani „Del. podp. društva“, kateri so se preselili te dni, naprošeni so, da naznanijo v društveni pisarni svoja nova stanovanja.

Hvaležnost živali.

Pravljica — Pripoveduje Jadranski.

(Dalje.)

Huda lakota je nastala v deveti deželi in v koči uboge vdove bilo je prazno: v hiši kakor pred hišo. Ko sta nečega večera žalostno sedela mati in sin vsaki v svojem kotu domačega ognjišča, ter ga ni bilo založaja kruha, da bi se bila otečala, čepele so vse tri živalice poleg njiju in klaverno gledale svojega dobrotnika pomilovaje ga. Zdajci splazi se mu belouška v naročje in spne se mu z glavico do ušes ter mu šepne na uho: Božidar! nesi me k moji mami belouški v jamo in povej jej, da si me rešil smrti.

Božidar se je vstrašil, ko je čul govoriti kačo, ali ker je slišal praviti, da se časih kaka duša prevrže v kačo, odpravil se je na pot in šel kamor mu je belouška velevala.

Prišla sta do neke pečine in kača je nekaj pošepetala sivi skali, in skalovje se je razpočilo in odprla se je prišlecema velikanska podzemna dvorana, kakeršne ni Božidar videl nikoli poprej. Nov podzemski svet se mu odpre in začuden opazuje velikanska bokasta okna, skozi katera je videl na okrog razsežne planjave in v znožji lahno dvigajoče se holmce, kakor zunaj pod milim nebom. Ali ravnice te in holmci ti so pusti, prazni, neobdelani, goli

in sežgani, kakor, kadar poplavijo trume kobilice deželo in jo opustošijo, da ne ostane niti zelene bilke na črni zemlji.

Ko je dolgo krožil po prostornih in na vse kraje vijočih se hodnikih med velečastnimi stebri, postoji nekoliko in zagleda veliko, debelo v svitek povito kačo. Mlada belouška, ki jo je imel v nedrih, izmuzne se mu iz nedrij, pobriše jo naravnost k svoji materi v naročje, ter jej pove vse od konca do kraja, kako jo je Božidar rešil od smrti. Srečen si ti in tvoj rod in rod za rodom, viknila je mati belouška in govorila kakor kaka ženska v kačji podobi. — Potem sta mu hči in mati pravili, da ste za otene, pa da živi v onih podzemskih suhotah Paglavec, kralj Lakota, ki ju je zarotil, spremenil v kači, in si krivičnim potem prisvojil vso njiju dedovino, ta podzemski poslopja in deželo, ki jo vidi okrog.

Vse to se je pa vražnemu kralju posrečilo s pomočjo čudapolnega prstana, katerega mu je pozneje kača ukradla in ga varno skrila v zemljo. Od tedaj trpi Paglavec glad in nima take moči, da bi ju še trpinčil ali venderle morati mati in hči plaziti kot kači po trebuhu, dokler se ne najde božja duša, ki ja reši.

Kača pove Božidaru za steno, na kojoj naj potrka, pa da naj se nikar ne straši prikazni, kojoj bode ugledal.

Srečno stopa mladenič k skrivnostni steni, potrka in milo jo prosi, naj se usmili ubozih kač.

Stena ga je nslušala in se odprla nenadoma. Prikaže se mu Paglavec, kralj Lakota se svojim spremstvom. Kralj Lakota ima tri glave. Jedna mu raste med ramenoma na vratu, a druge dve ob vsakem ramenu. Se srednjo glavo misli noč in dan, kako bi koga pogoltnil. V drugi glavi izdolbene so mu usta za jed, in v tretji glavi ustvarjen mu je lij za pijačo. Trije vrage so njegovi strežaji. Lucifer piha mu v srednjo glavo hudobne misli. Drugi vrag mu peče velike hlebe, katere z nemlje iz peči, pa mu jih kar vroče z lopato potiska v usta; tretji vrag napaja ga z vedrom vina. Ko zagleda paglavec Božidarja, zarenči nad njim, da se je kar gora stresla: Kdo si ti, ki se drzneš pred kralja Lakota, od kod si in kaj zahtevaš od mene? — Božidar, sin uboge udove sem, in prosim, da se usmiliš kač beloušk, ki tukaj prebivati, pa jih izročiš meni. Paglavec zarjove na to kakor lev, zaškriplje zobmi od jeze in pravi: Ti tedaj želiš in zahtevaš konec mojih dni, ker prerokovano je, da se kralj Lakota in njegovo kraljestvo še le tedaj pogrezneta, ko vsi ti travniki, ki jih vidiš skozi prozorna okna, ozezelene čez noč, — ko vsa ta polja črez noč poženejo zlato klasje, in vsi holmci, ki se ti dvigajo pred očmi v prozorni daljavi, poženo kar črez noč divne vinograde in vinogradi že dozorelo grozdje.

(Dalje prih.)

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Franca Potočnika gostilna „Andemo de Franz“ v ulici Ireneo se priporoča slavnemu občinstvu. Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo. Cl.

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUŠTVO

vpisana zadruga z omejenim poročtvom v Rojanu pri Trstu priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato preskrbljeno

prodajalnico jestvin

(v ulici Belvedere št. 3)

pristopno združnikom in nezadržnikom, koji prvi so deležni letnega čistega dobička. Priporoča tudi svojo

društveno krčmo v Rojanu (poprej Pertotovo)

10 minut oddaljeno od mesta, z obširnimi senčnatim vrtom in dvema dvoranama, kjer se točijo izborna domača vina, teran, pivo v steklenicah itd. Točna postrežba z gorkimi in mrzlimi jedili.

Novi člani

se še vedno sprejemajo ob uradnih urah vsak četrtek od 6—7 ure zvečer in ob nedeljah od 9—10 ure predp. 104—15

Gostilna „Štoka“, staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovencev v mestu in na deželi. Točijo se izvrstna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako meščanom, kakor na deželo. Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“

v ulici „Caserma“, glavni shajališči tržaških Slovencev vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarnar. Cl.

Gostilna „Alla città di Graz“

Via Gep-pa št. 18 poleg kavarne „Universo“ priporoča se Slovencev v mestu in na deželi. — Točijo se izvrstna vina, in je izvrstna tudi kuhinja. — Gostilna je odprta do polnoči. Z odličnim spoštovanjem JAKOB KUMAR Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske pošne tiskalice. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni, št. 1 trgovina z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem pletenino itd. itd. Cl.

E. Šverljuga, brivec v St. Giovanni, priporoča se slavnemu občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Mlekarna Frana Gržine

iz St. Petra na Notranjem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat na dan frišno oprano mleko po 12 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smetana.

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenočišča neverjetno v cenó. Cl.

Pivarna Lavrenčič

via Rossetti nasproti) lekarni E. Leitenburg priporočuje svoja izborna isterska vina častitim družinam po najnižji ceni 30 kr. liter v stanovanje postavljen; naročila pod 28 litrov se ne sprejmejo. — Častitim gostom se priporoča tudi izvrstno pivo I. vrste po 24 kr. liter in izborna kuhinja ter dobra isterska kapljica.

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“

Via Torrente št. 15. (poleg obokov Chiozza najosrednja lega v Trstu.)

Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur popolnoči. Izvrstna namizna in desertna vina, izborna kuhinja, Dreherjevo pivo po nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljnemu naklonjenosti slavnemu občinstvu. P. Favero. 104—99

ODVETNIK

Dr. MATEJ PRETNER

v Trstu

je preložil svojo pisarno

v Via Dogana št. 6, I. nadstr.